

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΒΕΡΟΙΑ
 Αριθμ. 18.141/73
 Δωρεά: Ηλίας
 Νεβά, Δικηγόρος

Ταξινική αριθμός: 070 111EP

Στη Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δωρεά

Το δημοσιογραφικό τούτο όργανο, συγχρόνως
στα πρώτα χρόνια της ζωής του (1946-1967)
και ιδιαίτερα αντίστασης κατά του κράτους του πρώτου
και των παρατακτικών καθαρμάτων, σε μια σποχή στίσις
ιστορίας του μέλλοντος, θα τη χαρακτηρίσει «έποχή στίσις».
Καταγράφεται με απεικονιστικότητα στα «επιγράμματα»
πρώτη, μεβτική σχέση και βάρυρα (Σομβάνα, 1953)

Ε. Α. Πηγάς
ο οποίος με τη βοήθειά του
δωρεά

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

Εβδομαδιαία εφημερίς Βεροίας

ΒΕΡΟΙΑ

ΔΕ ΤΕΡΑ

7

Μ Α Ύ Ο Υ 1951

Συνδρομή

Έτος 5ρ. 20.000 Έξοδος 10.000

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ
ΔΙΣΚΗΓΡΟΣ

Έτος Β' Αριθ. φύλλου 137
Τιμή φύλλου δραχ. 1000

ΚΑΤΙ ΠΟΛΥ ΣΑΠΙΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΗ ΝΑΟΥΣΑ

Η ηρωική Νάουσα που αντιμετώπισε, επί σειράν ετών, όλη τη σκληρότητα του συμμοριτη και επί πλέον την ύπουλότητα και το θράσος του «εθνικόφρονος» δερβίση, εξακολουθεί ακόμη να ζητάει συνθήκες, που δεν κολακεύουν το δημοκρατικό πολίτευμά μας. Το γεγονός ότι και σήμερα ακόμη, πλανάται ο όλη τη Νάουσα ένας τράμος, που επιτρέπει στο Ναουσαίο να ανέχεται την κατακτάση στοιχειωδών ατομικών δικαιωμάτων του, μαρτυρεί ότι κάτι πολύ σάπιο υπάρχει στη Νάουσα και πρέπει να ξεκαθαρισθεί άμεσα. Ο βαθείας πανεμένος λαός Ναούσης, δικαιούται επί τέλους και αυτός να αναπνεύση τον αέρα της ελευθερίας. Αν κρατικά όργανα φάνηκαν επιλήσιμα των προς τον πολίτην υποχρεώσεων των και ησέβησαν κατ' αυτόν, πρέπει άμεσα να μετατεθούν εκείθεν, γιατί η εκεί παραμονή των, προκαλεί αγανάκτηση ητις συντελεί στη δημιουργίαν έχρονητος του παλίου προς το Κράτος. Τούτο πρέπει να άποφευχθή το ταχύτερον και με κάθε θυσία. Γιατί αθάνατες ενέργειες σαν του Αστυνομικού Ναούσης, όστις υποχρεώνει τακτικά πολίτας Ναουσαίους να μεταφέρουν στο άστυνομικόν κατάστημα του καυσόξυλα εκ του δασους, άνευ πληρωμής, προφανώς προσβάλλουν όχι μόνο τα άτομα που όφείλονται την βγαυσότητα του κρατικού όργανου, αλλά και αυτό το πολίτευμά μας και ούτω δημιουργείται χάσμα μεταξύ πολίτη και Κράτους. Ούτε της ημέρας των Βαίων δέν έσέβασθη ο άστυνομικός Ναούσης! Πιστεύω εις το «άνεξέλεγκτον» της θέσεως του ηγγάρευσε και την άγαντα την ημεραν πολίτας να το μεταφέρουν μη τα ζώα τους, ξύλα εκ του δάσου... Είδαμε με τα μάτια μας την Κυριακή των Βαίων πτωχούς Ναουσαίους να διασχίζουν το κεντρικό δρόμο Ναούσης, με τα ζώα τους φορτωμένα ξύλα και να άδεδύσουν στο κατάστημα της Αστυνομίας. Το θέαμα διήνειρε την αγανάκτηση όλων των Ναουσαίων που εύρεθησαν εκείνην την στιγμήν πλησίον της Αστυνομίας, εκτός του βουλευτου κ. Καλπακτοόγλου όστις άντι να έγερθη εκ της θέσεως του, όπως είχε καθήκον να διατάξη τους πτωχούς Ναουσαίους να μεταφέρουν τα ξύλα στα σπήτια τους και να τραβή εις δριμυτάτας παρατηρήσεις προς το άστυνομικόν όργανον, για την τόσο κατάφωρον προσβολήν των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών έκλογέων του ηρκέσθη μόνο, να κρατήση... σημείωσιν της διαπιστωθείσης αυθαίρετας του άστυνομικού όργανου! Άλλά έτσι νομίζουν ότι άσκούν τα καθήκοντά τους οι βουλευται, όταν βλέπουν με τα μάτια τους να καταπατώνται οι ατομικά ελευθερία...

ΒΑΔΙΖΟΜΕΝ ΠΡΟΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Αφού βασάνισαν τον Έλληνα από επί ένα ακόμη χρόνο, οι Εμβολωματικοί κυβερνήσεις, Βενιζέλου—Παπανδρέα και τον Έκαναν να μη μπορεί να στηθή στα πόδια του, κατόπιν ενός εριστόχου πολιτικού έλιγμου του Στρατηγού κ Πλαστήρα, Αρχιηγός της ΕΠΕΚ, υπερωβήθησαν να καταπιούν το χάλι και να δεχθούν τη μάχη των έλεγών. Μετά εις Δημοτικές που ήταν ένα ισχυρό ερισόμα και τα του πλαισιωκομματισμού, βαινόμεν όριστικά προς τις βουλευτικές οι όποιαι θα γίνουν άνοπερθέτως μέχρι του Σεπτεμβρίου έ.ε. Ο Λαός δια του Ξαναγκασμού της Κυβερνήσεως, να βάλει προς έκλογας, πτωχε με μεγάλη

νίκη την όποιαν για να αξιοποίηση θα γρηγορή να περάση μια φορά ακόμα από τη κάλη. Έκει θα άποδείξη ότι ο διαδοσμών χρόνος και τα όσα πλοχη έλε και έλαθε από τους άνθρώπους που κυβέρνησαν τα τελευταία χρόνια τη χώρα, τον Έκαναν να αντίληψη πολιτικά διδάγματα. Να τιμωρήση τους δικούς του και κλέπτας του δημοσίου χρηματος και να αναδείξη δια την διακυβέρνηση του, δικούς του εκπροσώπους που θα τους βγάλει από τα σπλάχνα του μέσα. Από σήμερα μέχρι της ημέρας των εκλογών, μεσολαβεί ένα έκαταστάση που θα χρησιμοποιηθεί για να

Τ' άφεντικά κι άν αλλάξουν παραμέθουν άφεντικά

Όταν οι Βεργίτες είδαν ότι το έργοστασιον «Βέρμιον» περιήλθε στο Ναουσαίο βουήγαν κ. Λαναρδ άρχικον για τι πιστεψαν στην κάφιλορηματία του κ. Λαναρδ. Η άσχασιότερον μάστιγα θρισυβόλορη για το σκοποδατο γεγονός της άλλωξης άφεντικού. Ημεεις είπαμε τότε τη γνώμη μας. «Τά άφεντικά κι άν αλλάξουν παραμέθουν άφεντικά και άσκούν τον είναι η έκμετάλευσις του Λαού».

Δέν πέρασε πολύς καιρός και νάτος ο κ. Λαναρδ άπαύει άδρόα τους έργατας του και τους ρίπτει στη βυστιχία!

Σκέφθηκε άραγε ο κ. Λαναρδ το έγκλημα που διαπράττει κατά των έργατων του;

Σκέφθηκε, ότι για το έργοστασιον «Βέρμιον» συνισφεί και σήμερα ο λαός Βεροίας όστις δια του Νόμου 747/45 υποχρεώθη να πληρωμή το τεράστιο δάνειο που συναψε η έταιρία «Βέρμιον». Μηπως πιστεύει εν τη προσωπική παντοδυναμία του, ότι μια και το οχέδιο Μάρσαλ του τριπλοοισίσε το έργοστασιον Ναούσης μπορεί να κλείση το έργοστασιον Βεροίας, κρατών μόνο το ήλεκτροπαραγωγικόν του όρισόου την ενέργειαν να διαχίτηση στη Νάουσα! Άλλά μια τέτοια πράξη του Ισοδυναμεί με έγκλημα και θα αντιμετώπιση σαν έγκληματίας παρά του πληρετομένου Λαού Βεροίας ο όποιος μετέχει ήθικώς και υλικώς της έπιχειρήσεως «Βέρμιον». Άν προς στιγμήν ο Λαός Βεροίας, χάρις σε άνεύθους Κυβερνήτες δέν είναι κατοχυρωμένος ομικώς, δια την εις χρέμα συμμοριτην του (Ν. 747/45) βαβεβιωόμεν των κ. Λαναρδ, και πληροίξει η ημέρα που ο Λαός Βεροίας θα άξίωση, δια των εκπροσώπων του, όπως γίνη συγκρίσις του έργοστασιου «Βέρμιον» δι' όσον ποσόν χρημάτων συνισφισαν επί μίαν πεντοετιαν και πλέον, δια την λειτουργίαν αυτού. όπότε θα έξει και αυτός γνώμην δια τα έργοστασιον του και θα στέκεται φραγμός στις άνταρτικέσ και γενικώτερα φυνεθνικέσ όρέξεις του άφεντη της Ναούσης κ. Λαναρδ.

Διά τους συνεχίζόμενα άπολύσεις των έργατων Βεροίας ένταλοόμενα την άμεσαν έπέμβασιν του κ. Υπουργού της Εργασίας.

για τη προπαρασκευή τους. Κανείς δεν πρέπει να άδιαφορήση και να στρέψη τη πλάτη προς τη μεγάλη σιγή της ζωής του, την ημέρα των εκλογών. Άλλά με μια άκαταγώνιστη δραστηριότητα άνθρώπος με άνθρώπο και σπητι με σπητι, νη προπαρασκευάσουν την έκλογική μάχη και να τη κερδίσουν.

Τούτη τη φορά η νίκη πρέπει να είναι και να είναι νίκη ολοκληρωτική του λαού. Το σύνθημά μας από σήμερα και πρέπει να γίνη και σήμα του λαού όλο κλήροί είναι. Θάνατος στο καλοσυκοφρατισμό.

Η ΡΟΥΣΦΕΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ Ν. ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΚΛΕΙΨΗ

Να διορίζονται εις τη πόλη μας, ξενιστοπίτες δημόσιοι ύπάλληλοι γιατί ο Νόμος θέλει να είναι τέλει, είναι και πολύ άπλό, και το καταλαβαίνει ο καθένας και δέν βρουγκομαί.

Όμως να διορίζονται, ως και κλητήρες έξνοι (στη Νομαρχία έσοκ-πενήθη τελευταία άνθη Πελοποννησίους) στις δημόσιες υπηρεσίες του τόπου, και την Άγροτεράτση έξοι μενολος άριθμός πνευματικού προλεταριάτου συμπολιτών κήθετα άργυς, τοτόο κί νη άπαριόδοκτο και όφείλει η Κυβέρνησις να το λάβη σοβαρώς υπ' όψη. Δέν είναι έπιτροπό να συνεχισθή η ρουσφετολογία των πολιτευτών της Νεοσύ «Ελλάδος εις βάρος της Βουλής των όποιων έξομοιτέλλον (ως δημαγωγίσις και τραπέζικώς ύπαλληλου, πρδωμπα της πολιτικής προοίθεως των. Το προόμοιο των των πολιτευτών της Νεοσύ «Ελλάδος πρέπει να εκλείψη γιατί

προσβάλλει και τη συμφύραση μας και το φιλότιμό μας.

Ο «Θυραλάης» και άνοίγεται για μια άξιοποίηση των πνευματικών δυνάμεων του τόπου, δέν θα άνοχθή να βλέπει ότι καφετείτα άργουίτες συμπολίτες πτωχούχους και Πανεπιστημίου και του Γαμου ούση και από την άλλη πλευρά να ρίπνται άλεξίπτωτοι εις Άθηνών και νη κατολωμβάνουν της Δημοσίας και Άγροτεράτσης θέσεις της πόλεως μας. Τούτο είναι πάρα πολύ προσβλητικό και πρέπει να εκλείψη.

Ο τόπος είναι αυτόνησις εις πνευματικώς άνθηώσεως και μαρηί να άπανδρώση όλας της δημοσίας θέσεις. Άν μαρηί σήμερα οι διατελέσαντες Βουλευται της περιφερίσε άληπαόραυν μέχους ήλιόσητις να προστατίσουν ταυ; άνθώχους των γουμμάτων της πόλεως των και την άξιοσητις των, ως πολιτευτών και Βουλευτών και ήσθησαν την

Ίμαρέτια στην Ελλάδα

Του κ. Π. Ι. ΚΑΥΗ

Υπάρχουν στην Ελλάδα Ίμαρέτια;

Υπάρχουν και άρθουα και, πλούσια. Πρώτα πρώτα, όλοκληρος η Ελλάδα είναι άπέραντος Ίμαρέτις, μέσα εις το όποιο σιγαλάζονται σιγαλάζως και σιγαλάζονται δοφιλώς διαφοροι έπιτήθεισι τε, πέληδες. Χορηγός και χρηματοδοτής του Ίμαρέτιου τούτου είναι ο εύσεβής και έκείημος έλληνοκός Λαός.

Άλλ' ός ελθώμεν εις τα κατάστα. Ίμαρέτια κλασικου τύπου εις την Ελλάδα είναι τα μοναστήρια. Τα Ιδρύματα αυτά, που είναι μια άμωσπώλη κληρονομία ενός θλιβερού παρελθόντος, δέν χρ σιμεύουν σε τίποτε άλλο παρά να σιγαλάζωνται εντός αότων και να σιγαλάζωνται κλασικώποροα όκηροί και άχρηστοί άθωρωποι που ό νομοτάτοι καλόγηροι και οι όποιοι δέν έχουν κανένο άλλο ηρωρισμόν επί του κόσμου του του, παρα να είναι χαπλωί, είναι στον ήλιο των χειμώνων και στον ήλιο των καλοκαίρι, και γινόμενοι το εύουαν με έυλέγιες μακρούς ζώταρε, την πλάτη των, έως ότου ντυσηση ο καθένας της... τραπεζής!

Ο Θεός το έβρει πόσον είμαι καλός χριστιανός και πόσον πιστεύω εις την έκκλησίαν σιγήν. δύνωμεν της έκκλησίας. Όμως δέν βλέπω τι σχέσιον μπορεί να έχουν τα μοναστήρια με την έκκλησίαν και την θρησκείαν. Ηκούσατε ποτέ διε το τάδε μοναστήρι συντηρεί εννα οχολείο για την μόρφωση των μελλόντων κληρικών; Ηκούσατε ποτέ διε το τάδε μοναστήρι συντηρεί ένα Νοσοκομείο για τους πτωχούς; Πατέ, δια μέσου των Ιδώνων, οι Μοναχοί δέν πρ σέγγραυν την ελαχιστην έκδοσίαν ούτε εις το έθνος ούτε εις την έκκλησία, ούτε εις την κοινωνίαν. Και συνεπώς είναι άδικαιούηταν πως ευτροπέται εν πλάτη είκοσιών είώνη ή ύπαρξις μοναστηριών δια να

τρέφονται μερικοί χιλιάδες άχρηστοι καλογήροι, την ασυμμεν και τόσοι χιλιάδες Έλληνοί λαχταροί να έχουν ένα κομμάτι ψωμί να το κάλληρησιν σου και μέαν κολόρην δια να σιγαλάζουν τα παιδιά των.

Επβάλλεται λοιπόν η άμεσος κατάργησις των μονών και η διανομή των γαιών εις τους άκτημόνας άγρότας, ενώ τα μεγάλα των κτήρια θα μεταρσοσαν να σιγαλάζωνται όσοις φτωχούς γεωργούς! Τα καλογηρικά Ίμαρέτια πρέπει να έξαλειφθούν από την Ελλάδα το ταχύτερον. Πρέπει να Βρεθή εις τα σημείων υπό το εις την Ελλάδα ένας Κεμάλ.

Ανοδημοσιεύεται από το «Πρ. Φιλελεύθερο».

Σ. Θ. Η Βορρολίκια, ύπερ της άγροτις, φωνή του κ. ΚΑΥΗ, μας συγκινεί βαθύτατα και μαζί με το θερμά συμπαιρησιόμα του, παρα να είναι χαπλωί, είναι στον ήλιο των χειμώνων και στον ήλιο των καλοκαίρι, και γινόμενοι το εύουαν με έυλέγιες μακρούς ζώταρε, την πλάτη των, έως ότου ντυσηση ο καθένας της... τραπεζής!

